

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

Og han sagde noget, jeg mener er overordentlig relevant for den debat, vi har haft her i dag:

„Spidsfindig paragraffortolkning kan kun kaste lidt lys over, hvad denne udvikling kan føre til i fremtiden. Det er at sætte sig ved siden af det levende liv, om vi proklamerer for Europa: lav først det helt perfekte, så skal vi samarbejde med jer. Livet byder os aldrig sådanne vilkår. Vil vi have indflydelse, må vi gå ind i et samarbejde for til enhver tid at forme det bedst mulige og ved dette sikre os medbestemmelse i det område, vi lever i.“

Jeg mener, at den norske statsminister her meget klart har givet udtryk for et synspunkt, som den del af socialdemokraterne, der er klare tilhængere af dansk medlemskab af fællesmarkedet, også står for. Hvis vi vil arbejde for den demokratiske socialisme og tror på den, så kan vi kun opnå videregående resultater i et teknologisk udviklet samfund i tæt samarbejde med andre udviklede samfund, og derfor mener jeg, at det er i bedste overensstemmelse med den demokratiske socialisme at sige ja til medlemskab af fællesmarkedet.

Boligministeren (Helge Nielsen): Hr. Per Dich rejste i sit indlæg tidligere på dagen en række spørgsmål vedrørende boligpolitikken ved vort eventuelle medlemskab af fællesmarkedet, og hr. Per Dich nævnte bl. a. det problem, at der bliver fri adgang til at etablere sig med erhvervmæssig handel med jord og ejendomme samt erhvervmæssig udlejning af fast ejendom, herunder lejligheder.

Jeg kan oplyse, at det spørgsmål ganske rigtigt, som hr. Per Dich også redegjorde for det, har været forelagt markedssekretariatet, og det fremgår af markedssekretariatets svar, at liberaliseringen af etableringsretten inden for de enkelte erhverv omfatter ret til at erhverve fast ejendom, når dette er af betydning for udøvelsen af erhvervet. Men — og det fik hr. Per Dich ikke med i sin redegørelse — det siges også i svaret, at liberaliseringen imidlertid kun omfatter en ophævelse af diskriminerende restriktioner. Etableringsretlige restriktioner, som gælder både for danske og udlændinge, skal ikke

afskaffes. Og det er rigtigt, at EF-direktiverne bestemmer, at personer og virksomheder, der omfattes af direktiver, skal have ret til på samme vilkår som danske at opføre boliger og erhvervsjendomme med henblik på efterfølgende udlejning eller salg.

De lovgivningsmæssige og administrative reguleringer af lejeforholdene, som findes i Danmark, vil kunne opretholdes i og med, at de lige fuldt ud gælder for danske som for udenlandske statsborgere. Eventuelle fremtidige bestemmelser må ligeledes ikke være diskriminerende for ikke at komme i strid med de nævnte EF-principper, og ligeledes er der selvsagt samme adgang til at skride også strafferetligt ind over for EF-borgere og -selskaber i tilfælde af misbrug og overtrædelse af gældende bestemmelser som over for danske statsborgere.

Hr. Per Dich nævnte også spørgsmålet om forkøbsret i forbindelse med jordlovgivningen og sagde, at dette ville betyde meget store omkostninger. Jeg kan sige, at vi i ministeriet ikke er bekendt med erfaringer, der peger i retning af, at forkøbsret medfører højere priser end normalt. Forkøbsretten giver det offentlige mulighed for at indtræde i en allerede aftalt handel på de vilkår, køberen vil være bundet af, hvis det offentlige ikke vil købe ejendommen. Der er næppe grund til at antage, at der vil være forskel på prisdannelsen ved en forkøbsret og en tilbudspligt.

Jeg kan i øvrigt her henvise til et svar, jeg har givet til det folketingsudvalg, der behandler disse problemer, hvor vi redegør både for tilbudspligt, forkøbsret og ekspropriation.

Hr. Per Dich anser det også for et ubehageligt perspektiv, at kapitalstærke byggeforretagender fra andre EF-lande vil benytte sig af den frie etableringsret under fællesmarkedet til opførelse af kvalitetsskrabet byggeri efter vore idealer: små lejligheder. Her kan jeg udtrykke, at der gælder nøjagtigt de samme bygge Lovgivningsmæssige og planlægningsmæssige bestemmelser for udlændinge som for danske firmaer, og i øvrigt må man vel også lægge vægt på den mulighed, at EF-medlemskabet giver danske entreprenørfirmaer i stort omfang mulighed for at opføre boligbyggeri i andre EF-lande. Der er altså ikke nogen betænkeligheder i så